

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogorske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 80 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kulturna slika.

Jurij, vojvoda saski, dedič kraljevske krone in zapovedujoči general saskе vojske, izdal je bil meseca junija lanskega leta velezanimiv ukaz glede ravnanja z vojaki, ukaz, kateri osvetljuje z bengalično lučjo sedanje razmere v nemški vojski. Parlamentarni zastopniki naroda so sicer že večkrat tožili, da se z vojaki ne ravna tako, kakor velevalo zakoni, a vojni minister tajil je kratko in gladko vse, kar so iznesli poslanci pred zbornico, ter je vrh tega še osramotil kot nepatrijotične obrekovalce. Ukaz vojvode Jurija je baš zategadelj važna listina, ker navaja celo vrsto posamnostij, kakor jih je do gnala uradna preiskava vojnega sodišča in zato bode morda umestno, da poročamo tudi mi svojim čitateljem na kratko o tem, kar je vzbudilo v vsem civilizovanem svetu uprav velikansko senzacijo.

Ukaz zapovedujočega generala konstatuje, da mnogobrojna nasilstva in brutalnosti niso samo posledica slučajne razjarjenosti nego izrod silne surovosti in zdvijanosti, a niso je zakrivali samo neizobraženi podčastniki, nego sokrivci so tudi častniki in celo poveljniki kompanij. V ukazu navedeni so nekateri posebno grozni slučaji. Da so podčastniki vojake pretepali, temu se še ne čudimo, a pretepali so jih strahovito. Nekateri podčastniki silili so novince izvrševati mučne vojaške vaje, in sicer tako dolgo, da je nesrečnik povsem onemogel. Neki topničarski poddesetnik nabijal je nekega novinca večkrat z golenico, pri čemur so mu morali drugi vojaki pomagati. Siromak dobil je po 100 in po 150 batin z golenico, vrh tega pa moral potem koj izvrševati vojaške vaje. Neki podčastnik ukazal je nekemu novincu uleči so na hrbet in udaril ga je tridesetkrat z jermenom po trebuhu, vsled česar je novinec težko obolel. Neki poddesetnik mrzil je novinca Bischofa in mu na vse jutro ukazal izvrševati mučno vojaško vajo. Bischof delal je tako dolgo, da se je ves poten zgrudil, na kar ga je poddesetnik polil z mrzlo vodo in nabijal najprej z jermenom po glavi, potem pa še z malim bičem tako dolgo, da je bič razbil. Neki narednik Pflug pretepal in trpinčil je novince uprav nečloveški.

Nabijal jih je s poleni, golenicami in z bičem; prisedši od vojaških vaj, ukazal je ta človek novincem, da morajo zvekati lastne svoje povsem potne nogovice. Krona vseh teh nemških podčastnikov je pa neki Kujan. Novinec Švabe bal se je tega človeka tako, da se je nekoč podelal v hlače iz samega straha, ker se je bal batin. Kujan prisilil je novinca, da je moral pojesti lastne svoje ekskreme, ter je dal osoliti, da bi bolje teknil.

Omenjeni ukaz navaja še mnogo drugih enakih nečloveških dejanj, a mislimo, da imado naši bralci že tega dovolj, kar smo navedli. Trdne živce mora imeti, kogar ne prešine groza, ako čita poročilo o teh z rafinovano in vendar živinsko brutalnostjo izmišljenih mukah, ki tako krasno ilustrujejo „kulturno misijo“ nemškega naroda. Mi smo navedli — z ozirom na omejeni prostor, — le nekatere slučaje, a kdor more, čitaj izvorni ukaz, v katerem je navedena cela dolga vrsta nečloveških takih nasilstev. Avtentičnost in popolno resničnost navedenih zlodejev potrja že to, da princa Jurija ukaz ni bil namenjen javnosti, nego je le slučajno prišel v socialistiški list „Vorwärts“.

Nemški vojaški krogi se ponašajo z uzorno disciplino, katera vlada v nemški vojski; sedaj se lahko ponašajo še s čim drugim. Od vojaka se zahteva povsod neki ponos, neka samozavest in udanost za državo in vladajočo rodbino — zakaj vojak je poklican, da brani domovino in vladarja. Je li pričakovati, da bodo vojaki šli naudušeni v boj, ako se je z njimi tako ravvalo, kakor smo zgoraj na kratko omenili? Gotovo ne, in vojvode Jurija ukaz konstatuje tudi, da se je zanesla rak-rana vsega nemškega javnega življenja — mejnarodni socializem — tudi v vojsko in da se razširja z opasno hitrostjo. Kdor prečita pazno ta ukaz zapovedujočega generala, zapazi lahko, da so že najvišji krogi na Nemškem v strahu zaradi zanesljivosti vojske in ta strah narekoval je tudi vojvode Jurija človekoljubni ukaz, o katerem smo govorili.

Ni še dolga tega, kar je ameriški žurnalist Georges Kennan izdal večjo knjigo o Sibiriji, v kateri knjigi popisuje z nekimi posobnim, njegovo nepristranost čudno osvetljuječim zadovoljstvom grozno

usodo sibirskih kaznjencev. Kar navaja Kennan o usodi sibirskih kaznjencev je res strahovito, a resnično ni, vsaj tako ne, kakor on pripoveduje. Mož je bil najet, da spiše tendenčno knjigo in — praktičen Amerikanec stori za gotove novce vse. Dovolj ako omenimo le kulturnega pionirja Stanleya. Kar pa čujemo o ravnanji z vojaki na Nemškem, to je še dosti huje nego kar pripoveduje Kennan o sibirskih kaznjencih, to je sodniško do gnano in baš zategadelj pristna „kulturna slika“ karakteristična za razmere „im Reiche der Gottesfurcht und frommen Sitte!“

Državni zbor.

Na Dunaji 2. februvarja.

Zbornica pričela je sedaj precej hitro obravnavati in akopram ne završi vseh na dnevni red stavljenih točk, vendar se mora priznati, da je precej pospešila svoje delovanje. V včerajšnji seji razpravljala je v prvem čitanju načrt Pininskega in drugov o nastavi stalnih šolskih nadzornikov v Galiski, ki imajo IX. čin, nadalje o zahtevah potrebščin grofa Stürgkba in drugov za vseučilišča in je še v isti seji do mala skončala celokupno obravnavo prevažnega borznega davka.

Res na času je že bilo, in sicer že prav skrajno, da se uvede tudi na premičnine davek, ki sicer zaslej v početku ne bode donasal posebnih koristij in dohodkov, a s časom se to že spremeni. Za borze bode novi zakon gotovo neprijetna, a toli bolj v obče koristna novost.

Predsednik Smolka otvori ob 1/2 11. uri v jutro 108. sejo poslanske zbornice.

Takoj početkom seje odgovarja grof Taaffe na več interpelacij in objavi mej drugim, da upravno sodišče vsled svoje osnove ne more poslovati v več jezikih, sicer pa obstoji pri tem sodišču obveznost odvetniškega zastopa.

Nato se prične obravnavati o grofa Pininskega predlogu glede zistemovanja stalnih mest okrajnih šolskih nadzornikov.

Grof Pininski izjavi, da se v Galiciji že zdavna čuti potreba nastaviti stalne nadzornike, ker

LISTEK.

Potovanje cesarja Leopolda po Kranjskem I. 1660.

iz italijanščine prevrel M. L.

(Dalje.)

Dne 6. septembra so kosili v istem kraju, večerjo pa naročili v Kranji. Starešinstvo in meščanstvo kranjsko je slovesno sprejelo cesarja ter mu izročilo mestne ključe. Pri uhodu streljali so tudi iz topov (topičev) in tedaj se je pripetila nesreča, da se je jeden razletel, ker je bil preveč nabasan, in da je ubil doktorja prava Dienstmana, dokazuje s tem, da bi bil ta bolje storil, ko bi se bil raje s knjigami pečal in na zakonske kanone pazil, kakor pa na Martove kanone in na vojaško orožje. Tudi so streljali iz topičev z bližnje gore (Šmarjete?) kjer so o mraku zažgali velikanski kres.

Dne 7. septembra so obedovali v gradcu v Goričah, spadajočem tedanjemu Ljubljanskemu škofu grofu Buheimu. Po dokončanem kosilu pomikal se je spreved po zelo prijazni ravnini proti Ljubljani, glavnemu mestu Kranjske. Pol milje pred

mestom (torej blizu „Slepega Janeza“) je bil postavljen krasen paviljon, vrhu katerega je stal umetno izdelan kranjski grb. N. V. z nadvojvodo (Leopoldom) stopi tu s konja, topi z Ljubljanskega grada zagrmé in deželni maršal, grof Ivan Herbert Auersberg, general Karlovški, izusti v prisotnosti vseh stanov lep govor, s katerim je blagovol milosten prihod N. V. kot deželnega kneza v te kraje. Ta je veselega obraza na kratko odgovoril in dovolil vsem čestiteljem, da so mu poljubili desno roko.

Pred vsem krasno opravljenim spremstvom, sestoječim iz cveta vsega plemstva in viteštva jezdila je stotnija hrvaških plemičev iz Karlovca, ki je štela 600 mož oboroženih s kopji in ogrnjenih s tigrovimi kožami. Glasbarji so tolkli na nenavadne bobne in piskali na piščalke. Pred to stotnijo plesal je dvajsetletni mladenič na golem hrbtu konjevem, držeč v roki zastavo, kar se je vsem zelo čudno zdelo, posebno, da se pri tolikem streljanju iz topov ni niti konj splasil in spodrnil, niti mladenič. Za stotnijo sledili so štirji zelo številni skvadroni deželnih brambovcv. Prva dva sta imela žolto perje na čeladah in take zastave, druga dva pa višnje in rudeče, kar je prouzročevalo krasen pogled. Za njimi pa vse plemstvo v oklopih in čela-

dah, ki je tekmovalo s štajerskim in koroškim, hoteč pokazati pred cesarjem vse svoje dostojanstvo in sijajnost svojo ne samo glede služabniških livrej, nego tudi glede krasne obleke in plemenitosti konj, ki so bili najbogatejše opravljeni.

Za temi so prihajali konji N. V. in nadvojvode, ki so bili pogrnjeni s prelepimi draperijami, a za njimi vsi knezi in grofje cesarskega dvora z nadvojvodo na konji. Potem je sledilo pet glasbenikov v posebni obleki in grof Lamberg z golo sabljo v roki kot cesarski podmaršal in namestnik odsotnega grofa Starenberga. Za njim je jezdil N. V. cesar pod bogatim, s zlatom pretkanim baldahinom, katerega je nosilo osem izbranih starešin. Za baldahinom so jezdili na konji: apostoljski nuncij princ Caraffa, poslanec prejasne republike beneške, veliki majerdom grof Porzia, veliki mojster jezdecv grof Dietrichstein ter paži cesarjevi in nadvojvodini. Za njimi je sledila arsierna telesna straža, kateri je zapovedoval njen podstotnik, grof Viljem Oettingen, v vsakem oziru vzgleden kavalir. Za telesno stražo so prihajale kočije in nosilnice cesarjeve. Ves spreved je sklepal polk polkovnika Ariezaga, sestavljen iz osem stotnij.

Pred vicedomskimi vrati (na dvornem trgu) postavljena je bila oborožena stotnija meščanov

je njih delo zelo obširno, radi tega priporoča svoj predlog.

Posl. Adamek protivi se burokratizovanju šolskih nadzornikov, ki bodo slabo uplivalo na razvitek narodnega šolstva. Šola naj se izroči narodu, postavodaja njena deželam oziroma njih zastopom.

Pa tudi iz finančnega ališča ni tega priporočati. Najbolj škodljiva in nevarna pa je vsa akcija iz političnega stališča. Radi tega želi, da se izvoli poseben odsek 24 oseb v pretresanje načrta.

Naslednji govornik Teliszewski omeni, da bodo Malorusi glasovali za predlog Pininskega in ga podpirali. Govornik izjavi, da začasno nastavljen okr. nadzornik nikdar ne bode mogel delovati toliko v prid šolstvu nego stalno nastavljeni. Seveda ozirati se bode morala naučna uprava na to, da bodo šolski nadzorniki tudi zmogni jezikov, kateri se poučujejo v njihovem šolskem okraju.

Posl. Fuss izjavi, da je nasprotnik predlogu, ki za posebno skupino dežel zahteva pomoč države in to za zadeve, ki ne padajo v oskrb države. Država bode odslej nadzorovala šole, a tudi to nadzorstvo plačevala in to seveda stalno. Tega pa ne more kot državni poslanec dovoliti in naj se gre tudi za Gališko.

Posl. Herold se čudi, da je avtonomist stavil tak predlog, ugovarja pa Fussu, ki govori o bivših nemških zaveznih deželah. Akopram je bila Češka in nje sosednje dežele svoje dni v nemški zvezi, uprašati je vendar, se je li to zgodilo po volji dotičnih narodov ali pa le vsled nesrečne politike.

Grof Pininski odgovarja Teliszewskemu, češ, da so po vsej Gališki mešani in nikjer popolnem maloruski okraji, tako da se poučuje v maloruskih šolah vedno tudi poljščina, v poljskih pa v mnogih malorusčina kot obvezni predmet. Nasvet, ki ga je predložil, je važen, vsaj po njegovem mnenju, in to je tudi vlada priznala, akopram velja predlog le za gališko ozemlje.

Predlog se nato izroči proračunskemu odseku v obravnavo in zbornica preide k obravnavi nasveta Stürgkhovega.

Predloženi nasvet priporoča, da se ozira vlada na potrebnost Dunajskega in ostalih avstrijskih vseučilišč v kolikor je potrebno ter je oskrbi pravočasno.

K predlogu oglasi se prvi Heilsberg, ki želi, da se odpravijo nekateri neredi na zdravoslovnem oddelku, posebnost pa še na kirurški kliniki. Pričakuje tudi, da se bode občna bolnica Dunajska v kratkem razširila, ko se premesti in opusti sosedna vojašnica.

Posl. Blažek pa želi, da bi se skrbelo tudi za politehniko, posebnost ono v Pragi. Konečno zahteva še posl. Pernerstorfer, da se Dunajske bolnice predajo v državno last in oskrbo. Tudi ta predlog izroči se proračunskemu odseku.

Obravnava se poslej obrne na načrt zakona, ki uvaja bozni davek.

Poročevalec Bilinski meni, da sicer poročilo odsekovo ni izvrstno in vsem potrebam ugodno, pač pa zadošča današnjim zahtevam.

Seveda, če tudi ogrska vlada ne stori istega,

(100 mož) z zastavo in prav lepo razrejena v dve vrsti, da je delala špalir. Ko je prišel N. V. cesar pred ta vrata, zagrmeli so drugikrat vsi topi z grada in potem je pozdravil vladarja mestni župan („konzul“), Ivan Reringher von Reringhen, spremljevan od sedem starešin, v lepo sestavljenem govoru, katerega je izustil z donečim glasom, da ga je moral vsakdo slišati, takole:

„Nepremagljivi cesar, najmilostivejši gospod! Ko je bil Julij Cezar premagal Francoze (!), predrzno ljudstvo, ki je vedno vznemirjalo rimsko cesarstvo, povrnili se je zmagodobitno v Rim, noseč v zlatih črkah na zastavah in bojnih znakih zapisane simbolične besede „Veni, vidi, vici“. S tem večo pravico pripravljajo dedne pokrajine N. V. zaslužene slavoloke, potem ko je Ono s svojo modrostjo, videlo, zmagalo in združilo k miru toliko različnih narodov in mogočnejšev. Pred vsem je zmagalo nas same in vse zveste podložnike, zmagalo naša srca, ki so pokorna in podložna N. V. z vso odkritosrčnostjo. Zato izročamo z dolžnim spoštovanjem ključ tega mesta in prosimo, naj bi vsemogoči Bog ohranil Naše posvečeno Veličanstvo na mnogo let, da bode moglo braniti in ščititi dobre, in zvesto udane podložnike, a kaznovati hudobne upornike.“
(Dalje prih.)

kakor naša, bati se je, da bodo naše borze izgubile svoj ugled. Res ne bode novi davek velik in ne bode prinašal posebnih dohodkov, a začetek se je storil, da se obdači tudi prenaključno premoženje, kar danes zahteva že socijalni položaj, in visoko obdačenje nepremičnim. Priporoča predlog, o katerega uspešnosti je ošvedčen.

V splošni obravnavi oglase se k besedi za predlog; Sommaruga, Šuklje, Lewicki in Steinwender; proti pa Prade, Schorn, Schlesinger in Kramar.

Prvi govornik Prade obrača se proti prevelikemu oziru, ki se jemlje na borzo, katere se nihče ne upa prijeti trdo, kakor potrebno, ampak se jo vedno le gladi in boža. Malemu davkoplačevalcu nasproti ne postopa se z isto kulanco, tedaj se pravi: Plačaj!; če se pa obrne do borze, se jo pa prosjači.

Govornik zahteva velike ustoppine, poddržavljanje pripravnih uradov in uvedenje pripravne prisiljenosti po vseh borzah, dalje da se odpravi oproščenje davkoplačevanja pri avstro-ogrski banki in naloži največji davek na premen pri borzi za blago in žito. Spekulacija mora se omejiti. To so njegove zahteve, ker je prepričan, da se bode to tekom časa zgodilo, glasovati hoče za predlog.

Posl. Sommaruga meni, da predgovornik preveč zahteva in teh zahtev tudi sedanji zakon uresničil ne bo. Zakon ne bode nikomur posebno ugajal. Jedna stran domišlja si, da bo davek večji nego je v istini, druga pa, da bode isti zadel le breztrudni dobiček. No, obe sta se zmotili. Načrt bode ugodil le onim, ki uvidijo potrebo zjednačilnega, pravičnega obdačenja na podlagi realnih razmer in s pripravnimi dovoljenimi sredstvi.

Posl. Schorn-u vidi se, da večine prebivalcev ne bode zadovoljil načrt, ker v vsem premalo zahteva. Res je, da je odsek uvel tudi premerni davek, o katerem se nikomur sanjalo ni, ker je sicer pravično in potrebno, a nastavek 10 kr., ki se bode rabil za neprav edna diferenčna razmerja, je na vsak način prenizek. Državni kredit je odvisen od finančnega položaja in ne od koulise, katera je radi tega nepotrebna.

Borza naj bode odprta le pravednemu trgovinstvu. Govornik glasoval bode pač za načrt, ker je z njim storjen prvi korak, ki bode končan, kadar se uvede splošen osebni dohodninski in rentni davek.

Posl. Šuklje omenja, da je prvi inicijativni predlog na borzni davek izprožil leta 1881. pokojni slovenski poslanec Obreza. Na to preide na stvar in dokazuje, da je predloženi načrt možno vsprejeti. Borzni davek je zmatrati prometnim davkom, pristojbino na menjavo posesti, ki je premične vrednosti. V Avstriji je tak davek po vsem utemeljen in radi tega je glasovati zanj.

Nastavek davka vidi se mu zadosten, akopram ne bode ugajal množici. Narodnogospodarski pomen borze se mnogo premalo upoznava. Borza se ne sme hujše obdačiti, ker bi tega ne zmogla. Velika večina kouliserjev niso nič drugega nego pravcati borzni spekulanti, ki se ne pečaja z drugim. Delajo le z minimalnim dobičkom. Dunajska borza je slabo urejena, ima malo bankirjev in radi tega mnogo revnejših kouliserjev. Sedanja koulisa je revna in ko ona omaga, ne bode se ganila več borza. Počakajmo, kak uspeh bode imel novi zakon, nastavek se še vedno lahko poviša. Pravična postava obdačenja se bode uvela: začetek je storjen in to naj zaslej zadostuje. Govornik priporoča, da se preide v podrobno razpravo.

Obravnava se na to zaključuje.

Posl. Lueger stavi predlog nujnosti, v katerem zahteva, da se listine in zapisniki tičoči se preiskave glede poročila „W. Tagblatt“ o avdi-jenci Jaworskega izroče zbornici v pregled. Utemeljuje pa svoj nasvet z moralčno potrebo, da se napravi red v zbornici in da se odstrani zadoji neprijetni odsvit, ki pada nanjo.

Predlog nujnosti se vsprejme soglasno in določi, da se v presojo izvoli 24 članov. Seja zaključuje se na to ob 4. uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. februvarja.

Plener — ostane.

Včeraj omenili smo, da bode vodja nemške levice imenovan predsednikom vkupnega najvišjega računšča in pri tej priliki tudi povedali, da so

tovariši Plenerjevi ponudili temu jako izdaten „narodni dar“, samo da bi ga obranili v parlamentu. V zadnji klubovi seji izjavil je Plener, da ne reflektuje več na ponudeno mu mesto in pri tej priliki tudi na kratko omenil, da je vse, kar se dostaje ponujenega narodnega dara, iz trte izvito. — Tega pa gospodu pl. Plenerju nihče ne veruje, od si je dal dobro plačati, da ostane še nadalje vodja levici in tega mu ni zameriti, saj so imeli še Glskra itd. nekoliko čudne nazore o „napiovinah“. Plener torej ne pojde, vsaj za sedaj še ne.

Punktacije.

Glavar nemško-češke poslanske legije, dr. Schmeikal, konferira se vedno z grofom Taaffeom, iz česar bi se dalo sklepati, da se vlada nekako brani delovati tako, kakor žele nemško-češki mogočniki. Glede čeških veleposestnikov in njih mnenja o preložitvi punktacij priobčil je „Vaterland“ te dni celo vrsto nekam čudno pisanih člankov, o katerih pišejo „Nar. Listy“ nastopno: Iz teh člankov je razvidno, da smo se prenačili, upajoč, da bodo veleposestniki ostavili svoje stališče glede punktacij. Ostalo bode vse pri starem, zakaj špekulacija fevdalcev, počakati s vsprejemom punktacij dokler ne bodo propadli Mladočehi, je smešna. Vsakdo, ki ima oči in vidi, zna tudi, da se množé pristaši mladočeške stranke in da rase nje ugled in upliv vedno bolj.

Gališki socijalisti.

V Lvovu zborovali so zdaj nekaj dnij odposlanci galiških socijalistov. Shod je v zadnji seji, na Svečnico, potrdil poročilo vodstva, v katerem pravi, da obsoja teroristično počenjanje delavskega proletarijata in da si prisvaja zaslugo, da velike mase naroda baš vsled upliva socijalistiške stranke ni moči več pregovoriti in zapeljati v izgrede. Zbor izrekel je tudi o protisemitih jako ostro sodbo in se potegnil za židovski proletarijat. Najvažnejša pa je izjava, da narodnostne težnje niso v nasprotju z načeli in principi socijalne demonstracije. — Poljaki svojih domačih socijalistov delovanje nič kaj dobrohotno ne gledajo, zlasti ker so pristaši socijalnih idej postali celo jako mnogi kmetovalci.

Vnanje države.

iz Rima

poroča se nastopna jako karakteristična dogodba: Kardinal Oreglia spoznal se je pred leti z monsignorom Amalfitanom, ki je slul kot izvrsten propovednik. L. 1890. prosil je Amalfitano za neko jako dobro dotovana mesto. To mesto dobil je mlad duhovnik, dočim je kardinal Oreglia rekel Amalfitanu, da je njegovo za preskušnjo predloženo delo bilo pod vsako kritiko. Amalfitano čutil se je razžaljenega in predložil svoje delo teologom Ditarije, kateri so spoznali, da je izvrstno. To pa je kardinal Oreglia tako razsrdilo, da je v pismih do raznih članov kurije pisal neresnično in za Amalfitana razžaljivo. Očital mu je razna nenravna in nepoštena dejanja, a Ditarija je izrekla, da so ta očitanja neresnična in obrekovalna. Papež je razsodil na to, da dobi omenjeno službo Amalfitano, ker pa je bil že konkurent njegov nameščen, obljubil je papež Amalfitanu takšno službo v Rimu. Amalfitano je čakal in čakal, a učakal ni ničesar in zato tožil — pri kraljevem italijanskem sodišču, zaradi česar so ga nemudoma suspendirali „a divinis“.

Pruski šolski zakon.

Deželni zbor pruski izročil je vladno predlogo o reformi ljudskih šol posebni komisiji, v kateri pa imado združeni katoliški in protestantski konservativci večino dveh glasov, tako da bodo vladno predlogo vsprejeli in predložili deželnemu zboru. Upanje, da se bodo liberalci udali, ni povsem upravičeno vzlic temu, da se vlada zelo trudi ohraniti si parlamentarno podporo narodnih liberalcev. Sodeč po izjavah liberalnih listov nemških mogli bi reči, da bodo liberalci vladni predlogi odločno nasprotovali, in sicer svojo opozicijo tirali do skrajnosti. Prvo bi bilo, da odstopi finančni minister Miquel.

Egipt.

Jedva je prevzel novi khediv vlado, že se čujejo razni glasovi o njem. Zlasti cenijo njegovo samostalnost in odločnost tudi nasproti Angležem, kateri s pokojnim Tewfik-pašo niso nič kaj ljubeznivo ravnali. Grenfell-paša, vrhovni poveljnik egiptске vojske, izkusil je prvi samozavest novega khediva. Grenfell povabil je khediva, da pride k preskušnji v vojaški akademiji, in sicer po svojem pobočniku, na kar mu je dal khedive prav piker odgovor sporočiti. Taisti Grenfell hotel je v neki zadevi dobiti khedivovega privoljenja, ne da bi bil zato vedel vojni minister, a Abbas ga je tako odločno zavrnil, da gotovo ne bo več predenj stopil s takimi namerami.

Dopisi.

iz Dobrievasi na Koroškem 3. februvarja. [Izv. dop.] Občinska volitev v naši občini izvršila se je za nas Slovence, kakor smo Vam že v dan volitve po brzojavu naznanili, povoljno, reči smemo za prvi naskok sijajno, kar potrjuje naslednje razmerje glasov. V 3. razredu priborila si je naša stranka 78, nasprotniki po 25 do 30 glasov; v 2. razredu naši do 40, nasprotniki po 10 do 15

glasov. Da so Kazaze, ki so trdne ko steber, stale kakor jeden mož z nami, umeje se ob sebi. V vasi Metlovo je vseh vkup 30 volilcev in izmed teh je le jeden sam zaradi bolezni in starosti ostal doma, a bilo mu je zaradi tega jako tesno pri srcu, kajti s tresočim glasom mi je zatrjeval: „Gospod, rad bi tudi jaz šel na volišče, pa saj vidite, da sem bolan in ne morem na noge“. Uprašanje, kdo bode izmed naših prevzel županstvo, ni še rešeno. Večina želi imeti na čelu moža, ki je jeklenega značaja in zanesljiv ter trd v narodnem prepričanju. Pred vsem se zahteva slovensko uradovanje, in tako je prav. Res je, da bodo znani „bauernbundar“ Plavec in njegovi maloštevilni pristaši, ki so se sami v 1. razredu izvolili, temu nasprotovali, a kaj se nam jih je treba bati, ker so naši vsi trdni in zanesljivi možaki, ki se ne bodo dali par nemčurjem na ljubo upogniti. Pa saj bi bilo kaj tacega za vsakega posameznega tudi velika sramota, — sploh bi bila neodpustljiva pregreha, ako bi se večina slovenskih občinskih odbornikov tako daleč spozabila, da bi na ljubo nekaterim nemčurjskim kričačem uradovala zoper svoje prepričanje in v svojo škodo nemški. Za Boga, saj smo vendar polnoletni in tudi že izkušeni ter nam ni treba iskati jerobov v nemškem taboru. Kdor hoče pri nas živeti in jesti slovenski kruh, ta naj se potruži, priučiti si našega jezika; mi mu tlake delati nismo dolžni. V Celovci se vojskujejo za načelo, da se vsprejemajo in rešujejo slovenske vloge; pri nas na kmetih — mej samimi Slovenci — pa naj bi se mi ne posluževali svojih pravic in dolžnostij, namreč slovenskega uradovanja.

Pri tej priliki naj Vam še naznanimo, da je, kakor čujemo, učitelj Cenkelj v Klobasnici neki nabral precej podpisov proti prošnji okrajnega šolskega sveta in občinskega odbora za slovensko šolo. Od slovenske strani se sedaj poizveduje, kako je on podpisal, in potem se bode koj odposlala c. kr. dež. šolskemu svetu protiprosnja prav gotovo še z večjim številom podpisov.

Ravnokar izvem iz Klobasnice, da c. kr. deželna vlada ni ustregla tamošnjim nemškutarjem, ki so se pritožili proti prvi volitvi, in je volitev potrdila. Danes je bila volitev, oziroma potrditev starega vrlega in neustrašenega župana mej ogromnim pokanjem možnarjev. Zvečer priredi se županu in zmagi na čast sijajna večerna domača veselica. Slava vrlim Slovencem! Ne udajmo se nemškemu zreju!

Od nekod 30. januarja. [Izv. dop.] Lani je bilo za časa volitev čitati, da je č. g. kapelan Nagode v Trebnjem ob novem letu raz leco kar s polnim imenom imenoval ponesrečena dekleta. Vse se je tačas čudilo, da se drzne duhovnik kaj tacega storiti, ker je po postavi kaznjivo, opravljati osebe in dražiti družbinsko življenje sploh.

Mislilo se je, da je v tej zadevi knezoškofijstvo kaj ukrenilo ter v prihodnje kaj tacega storiti prepovedalo. A, žalibog, menda prav nič ne, kajti nekod se je pa letos neki župnik na isti način raz leco znesel na ubogimi ponesrečenkami. Izmed istih so že nekateri še pred novim letom stopile v pravi zakon, torej vsaj one kaj tacega ne zaslužijo. Sploh je res čudno, da duhovščina ne vé, da se s tem ljudstvo draži in pohujšuje. Kolikokrat je ravno s prižnico slišati, da se slabosti bližnjega ne smejo raznašati in to vsled ljubezni do bližnjega ne. Še manj pa je bilo to umestno v isti župniji, kjer so ravno gospodje duhovniki pred nekaj leti vso župnijo prežalostno demoralizovali.

Nekako se je bilo že pozabilo, a sedaj je zopet kaj neprijetno se vse na dan spravilo. Bi li bil isti čas se kateri ondotni duhovnik upal kaj tacega raz leco govoriti? Gotovo ne, tudi za drag denar ne. Nesparmetno je ljudi dražiti, ako ni vse čisto in brez sledu od one — strani.

Vendar je že čas, da bi se kaj ukrenilo o tej zadevi, ker je bolj pohujšljivo nego poučljivo. Nikakor pa ni moj namen to pregreho zagovarjati. A posvari naj se mej štirimi očmi in po stariših, ne pa na ta način.

Domače stvari.

— (Osebne vesti.) Dežel. sod. svétniki so imenovani: Okrajni sodnik v Čresu, gosp. Ervin Šmarda, za okrajno sodišče v Gorici; okr. sodnik v Koprju, gosp. Avg. Jakopič, za okrajno sodišče v Rovinji in drž. pravd. substitut v Trstu, gospod Karol vitez Defacis, za dež. sodišče v Trstu. — Avokultant gosp. Hans baron Falke pl. Lillien-

stein okr. sod. adjunktom v Ložu. — Če so le vsi ti imenovani popolnem zmožni slovenskega, odnosno hrvatskega jezika!?

— (Gosp. Josip Rakež,) sekundarij deželne bolnice kranjske, završil je danes zadnji medicinski izpit. Promocija bode te dni. Vrlemu rojaku koroškemu srčno čestitamo.

— („Ljubljanski Zvon.“) Ravnateljstvo Novomeške gimnazije je dijakom prepovedalo čitati „Ljubljanski Zvon“. Komentara ni treba!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) v korist je sklenil slavni zbor „Glasbene Matice“ prirediti prav zanimiv koncert. Usojamo si že sedaj opozoriti slovensko občinstvo, naj pri tej priliki s prav obilno udeležbo pokaže zanimanje za naš prvi glasbeni zavod, ki se tako plemenito spominja naše družbe. — Naša najnovejša pokroviteljica je zavedna Cerkljanska župnija na Gorenjskem, ki nam je poslala po g. lekarji Jakobu Kočevarji kot pooblaščenca 105 gld. Najvzgleđ nauđušenih domorodcev pod Grintovcem vzbujajo in drami narodnjake po vsej domovini! — Vesela družba v Vinkovci je nabrala in nam doposlala 12 gld. Slava vrlim rodoljubom Korotanskim! — „Gospica iz Opatije“ je poslala družbi 4 gld. 30 kr., nabranih na način, ki je isto tako izviren, kot je vreden, da se posnema. Častita pošiljalca ima namreč lepo navado, da jej mora vsak domorodec, ki jo prvokrat obiše v njenem novem stanovanju v Opatiji, plačati ustoppine najmanj 10 kr.; ta ustoppina je potem last naše družbe. Vsa čast nauđušeni Slovenci! Za blagohotno naklonjenost in darove, ki pričajo o skupnem delovanju vsega naroda za naše šolstvo, izreka najtoplejšo zahvalo Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 24. do 23. januarja 1892 kaže, da je bilo novorojencev 26 (= 44.1‰), umrlih 36 oseb (= 62.4‰), mej njimi 1 za otročico, 3 za ošpicami, 3 za jetiko, 2 za hripo, 27 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi je bilo 10 tujcev (= 27.7‰), iz prejšnjih tednov 2, iz zavodov 12 (= 33.3‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za otročico 1, za ošpicami 1, za škardlatico 3, za tifozom 1, za vratico 1, za hripo 22.

— (Razpisane štípendije.) Za učence živinozdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji razpisano je pet štípendij po 300 gld. na leto. Prošnje uložiti je do 14 marca t. l. pri c. kr. ministerstvu za nauk in bogočastje na Dunaji. Prošilci morajo se izkazati, da so dovršili z dobrim uspehom 6. razred gimnazije ali pa realke.

— (Z Bleda) se nam poroča: Volitve končane; Mallnerjeva stranka 6 mož, nasprotna 12 mož.

— (Posojilnica v Črnomelji) registrovana zadruga z neomejeno zavezo ima dne 28. februarja t. l. svoj redni občni zbor in sicer popoludne ob 3. uri v posojilnični sobi. Dnevni red: 1. Poročilo ravnatelja. 2. Predlaganje računa za 1891. l. in razdelitev čistega dobička. 3. Določí se ravnateljstvu remuneracija za 1891. 4. Volitev ravnateljstva in računskih pregledovalcev za prihodnjo volilno dobo. 5. Nasveti.

— (Iz Celovca) se nam dne 4. t. m. piše: Včeraj vršila se je v Št. Janžu v Rožni dolini volitev, pri kateri je ostalo staro razmerje in so, kakor pri prvi, tudi sedaj pri ponovljeni volitvi v 2. in 3. razredu zmagali pod divjim nasilstvom nasprotniki; v 1. razredu, tedaj od inteligentnega dela volilcev, izvoljen je bil g. Mart. Štih in njegovi somišljeniki. Slovenska stranka imela je že prej malo upanja do zmage, ker pritisk je bil že vsem gnusen in neznosen. Uradniki Bistriških fužin pod vodstvom vodje Tobeitza in učitelji so vse kraje obletali ter grozili ljudem, da jim bodo steze zaprli, pašo zabranili, posojila odpovedali, delo odvzeli in jih tudi iz stanovanj pognali, ako ne bodo volili ž njimi proti Štihovi stranki. Vsej tej divji gonbi pridružil se je pa še tako slabo vreme, da volilci iz gorskih krajev niti na volišče niso mogli priti, ker je celo dopoludne peznansko snežilo. In ravno to je pomaglo nasprotnikom v 3. razredu do jalove zmage. Bili smo tudi priča, kako surovo in fakinško so se pri tej volitvi obnašali nasprotniki proti slovenskim volilcem in kako veselega obraza jim je naposled roke stiskal c. kr. okrajni glavar Mac Nevin, ki je bil, žalibog, pri tej volitvi navzoč kot komisar in ki ni zamudil potruditi se z vso svojo močjo v to, da bi bil Slovence čisto in sicer tudi iz 1. razreda izrinil, kar se mu pa ni posrečilo. Več o tej volitvi poročati hočemo pri drugi priliki.

— (Velenjski Slovenci) poklonili so nemurnemu deželnemu poslancu župniku dr. Lipoldu povodom 50. rojstvenega dne za njegove velike zasluge krasno izdelano častno diplomu, katero je izgotovila društvena tiskarna D. Hribarja v Celji. Diploma ima napis: „K petdesetletnici v znak hvaležnosti svojemu prvemu neutrudljivemu boritelju naroda slovenskega v dan 18. prosenca 1892. Velenjski Slovenci.“

— (Lokalna železnica iz Sevnice v Št. Janžu) bode se menda gradila v kratkem, ker je potrební denar v to svrhu gotov. Posestnik Julij pl. Szajbely in podjetnik Müller sta prosila dovoljenja za tehnična pripravljajna dela za to železnico, ki bode 15 kilometrov dolga in bode služila v prvi vrsti za prevažanje premoga iz rudnika v Št. Janžu do železniške postaje v Sevnici.

— (Posojilnica na Vranskem) ima v nedeljo 21. februarja 1892 ob 3. uri popoludne svoj občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Račun načelstva in poročilo nadzornikov. 2. Volitev načelstva in nadzornikov. 3. Predlogi.

— (V Trstu umrl je) te dni bivši poveljnik Tržaškega okoličanskega batalijona, umirovljeni podpolkovnik Julij Mauroner. Pokojnik razlikoval se je glede svojega politiskega mišljenja od svojih sorodnikov in ni bil nasprotnik Slovencev. Kakor znano, prenehal je Tržaški okoličanski batalijon, ko se je uvedla splošna vojna dolžnost.

— (Del. podp. društva v Trstu) veliki ples, ki bode jutri v soboto dne 6. t. m. v gledališči Fenice, obeta biti prav lep, ker se delajo zanj velike priprave. Mej odmorom pel bode zbor „Slov. pevskega društva“. Plesala se bode „Kolo“ in „Slovan“, poslednji kompozicija Tržaškega rodoljuba g. J. Umeka po raznih slovanskih melodijah. Začetek plesu je po končani glediški predstavi, ob 10. uri zvečer. Glede na dobrodelni namen bodo gotovo vsi narodni krogi Tržaški se odzvali prav mnogobrojno.

— (Pevsko društvo „Velesila“ v Škednji) v okolici Tržaški priredilo je izredno lepo veselico preteklo nedeljo s sodelovanjem tamburaškega zboru Tržaškega „Sokola“. Igrala se je tudi igra „Domači prepír.“ Po „Besedi“ vrstili so se nauđuševalni govori in petje. Občinstva bilo je došlo prav mnogo iz vse okolice in iz mesta. Svoje pevske točke izvajalo je društvo prav krasno.

— (Influenca v Zagrebu) je zelo razširjena, tako da so vse bolnišnice napoljene in vsi zdravniki polno dela, ali večinoma ni huda in ne zahteva človeških žrtev. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zader 4. februarja. Pri današnji dopolnilni volitvi za državni zbor bil je za kmetske občine Šibenik voljen Bianchini, urednik „Nar. Lista“, s 97 glasovi. Belanović, urednik „Srpskega Glasa“, dobil je 92 glasov.

Dunaj 4. februarja. Bolgarija namerava novo finančno operacijo z nekaterimi Dunajskimi bankirji.

Budimpešta 4. februarja. Liberalna stranka zgubila je dozđaj vsega skupaj 46 okrajev, 39 pa jih je pridobila na novo.

Berolin 4. februarja. Protesti proti šolskemu zakonu se množe vedno. Došlo jih je že na stotine.

Berolin 4. februarja. Komisija državnega zbora vsprejela je načrt zakona glede zveznih tolarjev, ki se bodo odpravili iz prometa.

Pariz 4. februarja. Socijalisti nameravajo osnovati svoje gledališče za razširjevanje socijalističnih idej.

Madrid 4. februarja. Trgovinska vzeza z Nemčijo podaljšala se je do 30. junija t. l.

Lisbona 4. februarja. Velika množica delavcev z rudečimi in črnimi zastavami hodi po ulicah, Prodajalnice zaprte. Pred kraljevsko palačo in pred parlamentom zbrali so se delavci zahtevajoč kruha in dela. Policija razgnala množico, župan pa je obljubil, da jim oskrbi delo pri javnih zgradbah.

Pariz 5. februarja. Laur odpotoval v Švico, bržkone, da se tam snide z Constansom.

Montdidier 5. februarja. V zadevi dedščine po markezi Plessisbelliere izreklo sodišče, da papež lahko podeduje na Francoskem, kakor vsak drug inozemski vladar.

Razne vesti.

* (Morell Mackenzie,) o katerega smrti smo že poročali, postal je znamenit po boleznih pokojnega nemškega cesarja Friderika III., o kateri je Mackenzie do zadnjega bil nasprotnik nemških zdravnikov v diagnozi bolezni. Pozneje rekel je, da je pač bil sam preverjen o opasnosti bolezni, da pa svojemu bolniku ni hotel vzeti vsega upa. Pokojni cesar je tudi res imel izredno zaupanje v angleškega zdravnika, ki je bival zadnje dni cesarjeve bolezni vedno blizu njega v Charlottenburgu. Pozneje živel je Mackenzie kot zasebnik. Umril je v 55. letu svoje starosti.

* (Grški pesnik) Aleksander Rangabé je umrl v Atenah v 82. letu svoje starosti. Bil je tudi profesor arheologije in si je stekel mnogo zaslug za izkopavanje grških starin. L. 1867. je stopil v diplomatsko službo in bil zaporedoma grški poslanec v Washingtonu, Carigradu, Parizu in Berlinu, kjer je na Kongresu stekel novo pridobitve svoji domovini.

* (Češki godec — turški bey.) Znano je, da se češke godce najde po vsem svetu. V sultanovi dvorni kapeli nahaja se neki češki godec, imenom Vondra, kateremu je te dni podelil sultan čin kapitana in naslov beja. Iz navadnega češkega godca Vondre postal je Vondra-bey.

* (Grozen prizor.) Prigodil se je pretekli ponedeljek zvečer na Karlovem trgu v Pragi. Neki 20letni mladenič sedel je na klopi, blizu katere se je igralo več otrok. Odpel je sukno — to so videli otroci — in zažgal užgalico. Na to čul se je silen pok in od mladeniča ostal je grozno razmesarjen dej telesa, ostalo razpršilo se je na vse strani. Sumi se, da je nesrečnež se usmrtil z dinamitno patrono, katero je moral utakniti v usta, ali pa da je imel dinamit pri sebi in le ponesrečil prižigajoč morda smotko. Velika sreča je bila, da ni bil nikdo drugi poškodovan, ker je bilo v istem času precej veliko ljudi v bližini.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozgah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

4. februarja.

Pri **Malléi**: Herling, Handl, Linhardt, Stich, Ranzenhofer, Schafraneck, Dohan z Dunaja. — Kette z Vrhnike. — Baum iz Plzna. — Vošnjak iz Gradca. — Müller iz Prage.

Pri **Slonu**: Bloch, Milchspeiser, Königsberger, Steindler, Taussig, Goldberger z Dunaja. — Zwiback iz Budimpešte. — Wachs iz Monakovega. — Waschnitns iz Maribora. — Tomasini iz Gorice. — Berta iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Lustig z Dunaja. — Lazar iz Opatije.

Umrli so v Ljubljani:

3. februarja: Franc Detter, trgovec, 58 let, Stari trg št. 1, akutna tuberkuloza.

4. februarja: Jožef Janše, učenc, 9 let, Poljanski trg št. 1, vnetica možganske kožice. — Urša Tehovnik, gostija, 72 let, sv. Petra cesta št. 4, carcinoma ventu.

V deželni bolnici:

2. februarja: Marija Filipič, delavka, 32 let, jetika. — Janez Wolf, gruntarjev sin, 21 let, gangraena intestit. — Ana Bernard, delavka, 60 let, pljučnica.

3. februarja: Franc Žagar, mizarški pomočnik, 26 let, jetika.

Loterijske srečke 3. februarja.

V Brnu: 49, 36, 21, 39, 13.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. febr.	7. zjutraj	720.1 mm.	0.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	722.1 mm.	2.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	727.1 mm.	-2.0° C	sl. vzh.	megla	

Srednja temperatura 0.3°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.05	94.45
Srebrna renta	94.65	94. —
Zlata renta	112.10	112.15
5% marcna renta	108.10	108.10
Akcije narodne banke	1051. —	1058. —
Kreditne akcije	311.50	308.50
London	117.95	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.38	9.39
C. kr. cekini	5.59	5.60
Nemške marke	57.82 1/2	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	188 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	108	25
Ogerska papirna renta 5%	102	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	242	—

„K zlatemu državnemu jabolku“.

J. PSERHOFER

lekarna na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki

imenovani, zaslužijo ta naziv povsem, ker je jako mnogo boleznij, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, nasvetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zalogo izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: **1 škatljica s 15 svalki 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.,** ako se pošilja nefrankovano po povzetju **1 gld. 10 kr.** Ako se dotična svota pošlje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavoje svalkov 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj kakor jeden zavoje se ne pošlje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja. 1 lončič 40 kr., s frankovano pošiljativjo 65 kr.

Trpotčev sok za nahod, bripavost, krčni kašelj itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 1 gld. 20 kr.

Prašek za pótne noge, cena škatljici 50 kr., s frankovano dopošiljativjo 75 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano dopošiljativjo 65 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice) proti pokvarjenemu želodcu, slabemu prebavljanju itd. itd. 1 steklenica 22 kr.

Razen tu naznanjenih izdelkov so na prodaj tudi še vse druge po avstrijskih časnikih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se tiste, ki slučajno niso v zalogi, naročajo točno in ceneno. — Pošiljativje po pošti se točno izvršujejo, ako se denar naprej pošlje, večja naročila se odpravljajo tudi po poštnem povzetju.

Ako se denar naprej pošlje (po poštni nakaznici), je poštnina dosti manjša, kakor da se pošilja po povzetju. (1051—8)

MAGGIJEVA zabela za juhe priporoča se najboljšje gospodinjstvom. Dobiva se pri Ivanu Luckmannu-u v Ljubljani. (20—8)

Dr. Friderika Lengiel-a
Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtva njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepoto; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, očije se že drugi dan nesnatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (22—3)

Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.

Štev. 815.

(126)

Razglasilo.

Na podstavi deželnega zakona z dné 11. avgusta 1890. l. (dež. zak. št. 4) in izvršitvenega ukaza visoke c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dné 2. maja 1891. l., št. 930/Pr. (dež. zak. št. 5), daje se na znanje, da morajo v mestnem ozemlju prebivajoči posestniki svoje bika, katere hočejo l. 1892. spuščati za plemenitev tujih krav in telic, zglasiti najpozneje

do konca februarja letos

pri podpisanem magistratu.

Zglasitve, katere je oddajati ali ustno ali pismeno, morajo obsezati:

1. Ime, priimek in stanovišče bikovega posestnika.
2. Popis in stajališče dotičnega bika.
3. Napoved, če je bik že dopuščjen ali ne; če je bil že dopuščjen, navesti je natanko datum in številko dopustilnega lista.

Kraj in čas, kam in kdaj bode bika prignati pred dopuščevalno komisijo, oznanila se bosta pozneje.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 23 januarja 1892.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1890. . . . . frank. 111,610.613—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1890. . . . . 20,084.849—

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) . . . . . 234,804.082—

V poslednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za . . . . . 55,985.275—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah . . . . . 1,666,812.555—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guidu Zeschkótu. (189—12)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.